

ОБЕРИ

МЕНЕ

ОБЕРИ МЕНЕ

Кейт
стейман-
Лондон

З англійської переклала Алла Ващук

Львів
Видавництво Старого Лева
2022

УДК 821.111.(73)-31
С 79

One to Watch
Copyright © 2020, Kate Stayman-London
All rights reserved

This translation published by arrangement with The Dial Press,
an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC

Cover design and illustration: Sarah Horgan

Кейт Стейман-Лондон

С 79 Обери мене [Текст] : роман / Кейт Стейман-Лондон; переклад
з англ. Алли Ващук. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2022. — 568 с.

ISBN 978-966-679-981-7

Бея Шумахер — відома стильна «плюс-сайз»-блогерка. У Беї чудові друзі, натовпи фанатів і... вщент розбите серце.

Як і мільйони глядачів по всій країні, Бея з захватом дивиться популярне реаліті-шоу, де вродливий холостяк обирає собі кохану. Неймовірні побачення, любовні перипетії, інтрига — а хто ж цього разу покине проєкт? — від телевізора неможливо відірватися! Але Бею засмучують стереотипні уявлення про те, якою має бути «справжня» жіноча краса. Чому жінці-«плюс-сайз» так складно підібрати для себе красивий модний одяг? Чому в телевізійні шоу запрошують лише худорлявих? Невже бути повненькою — це щось ганебне і нездорове?

Несподівано Бея отримує цікаве запрошення: продюсери реаліті-шоу хочуть, аби вона стала його наступною зіркою в оточенні чоловіків, які змагатимуться за її серце. Перебуваючи під прицілом камер, дівчина розуміє, що все набагато складніше, ніж вона очікувала. Бея потрапляє у вир розкішної моди, інтернет-хейтерів, сексуальних чоловіків, романтичних пригод та можливості знайти реальне кохання посеред казки, створеної для телебачення.

УДК 821.111.(73)-31

© Кейт Стейман-Лондон, текст, 2020
© Алла Ващук, переклад, 2022
© Сара Горґан, обкладинка, 2020
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2022

ISBN 978-966-679-981-7 (укр.)

ISBN 9780525510444 (англ.)

Усі права застережено

Деде вважає, що якби жінка в шоу «Холостяк» вряди-годи
вдягала на коктейльну вечірку штани, то це б її не вбило.
Дякую, що обрала для своєї сім'ї тата і мене.

Але любов сліпа, і той, хто любить,
Не бачить жартів чарівних своїх.*

Вільям Шекспір «Венеціанський купець»

Усіх нас кидали. Усі ми закохувалися не в того хлопця чи дівчину.

Усі помилялися. Але зрештою всі ми саме цього і хочемо.

Кріс Гаррісон

* Переклад Ірини Стешенко. — Тут і далі примітки перекладачки.

ПРОЛОГ

Париж, Франція

Десять років тому

Блошиний ринок у районі Кліньянкур був розташований на віддаленій північній околиці міста, всього за кілька кварталів від кінцевої зупинки четвертої лінії метро, де паризька архітектура ставала простішою й буденнішою, ніби нагадуючи, що не все місто просякнуте столітньою історією та романтикою. Частина його складалася з тих простих місцин, куди люди ходили на роботу і вносили дітей до школи, де вони купували хліб у звичайних старих супермаркетах, а не у вишуканих буланжері*.

Бея прийшла на блошиний ринок у пошуках подарунків для сім'ї — можливо, якихось мережив для мами або вінтажних платівок для брата Дункана, — але також сподівалася знайти для себе якісь офорти або, ще краще, дитячі книжки зі створеними вручну ілюстраціями, щоб

* Буланжері — традиційна французька пекарня.

разом із вітчимом читати їх новонародженому небожу. Її друзі з програми навчання за кордоном були в захваті від своїх знахідок на блошиному ринку, тому Бея вирішила, що поїздка сюди буде не даремною, хоч вона й не мала шансів придбати розкішний вінтажний одяг на кшталт того, в якому приятелі позували для неї. Для Беї було досить складно купувати одяг в Америці, що вже казати про Париж, де майже немислимо побачити на вулиці жінку, яку не можна було б назвати тендітною, мов пташка.

Бея вважала, що після років тренувань уже цілком опанувала мистецтво бути великою і водночас невидимою — темний мішкуватий одяг, тиха поведінка, погляд донизу. Коли вона першокурсницею приїхала в Каліфорнійський університет і зрозуміла, що її оточують стрункі й засмаглі каліфорнійці, то боялася, що виділятиметься, наче прищ на глянцевої шкірі, але через лос-анджелеську культуру самозакоханості прослизнути непоміченою виявилось простіше, ніж вона собі думала.

Однак в Парижі дівчина відчувала на собі погляди скрізь, хоч би де опинилася. Місто було просто прекрасним, найкращим з усіх, де Беї випало побувати, але вона ніяк не могла позбутися відчуття, що все його населення її помічало, осуджувало і тихо бажало, щоб вона забралася звідти. Офіціанти і продавці книжок у тісних кав'ярнях та крамницях, вузькі проходи, в яких стоять столи і товари, і Бея, що обережно проходить боком,